

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0383 van 23 juni 2015
in de zaak 1314/0209/A/4/0215

In zake: de bvba **VAN DEN BOSSCHE TUINAANLEG**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Tom SWERTS
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer **Benny BOLSENS**
2. mevrouw **Liesbeth SMET**
3. de vereniging zonder rechtspersoonlijkheid **'t ZOMERKONINKJE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koen VAN WYNSBERGE
kantoor houdende te 9860 Oosterzele, Kwaadbeek 47a
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 28 november 2013 en geregulariseerd met een aangetekende brief van 10 januari 2014, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 12 september 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem van 10 juni 2013, waarbij aan de derde tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden wordt verleend voor de bouw van een serre en een loods, de aanleg van een vijver en verharding en de plaatsing van een automatenhuisje, onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2880 Bornem, Boskant 66 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie E, nummers 261N, 261K, 262D, 245E en 245D.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De behandeling van de vordering, die initieel werd toegewezen aan de tweede kamer, wordt op 13 april 2015 toegewezen aan de vierde kamer.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 28 april 2015, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jonas DE WIT die loco advocaat Tom SWERTS verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Celine HENDRICKX die loco advocaat Koen VAN WYNSBERGHE verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

De heer Benny BOLSENS, mevrouw Liesbeth SMET en de vereniging zonder rechtspersoonlijkheid 't ZOMERKONINKJE verzoeken met een aangetekende brief van 4 maart 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 1 april 2014 de tussenkomende partijen toegelaten om in de debatten tussen te komen.

2.

De tussenkomende partijen werden met een aangetekende brief van 1 april 2014 uitgenodigd tot het betalen van het verschuldigde rolrecht, met name 100 euro per tussenkomende partij.

Door de tussenkomende partijen werd slechts 100 euro betaald. Op de openbare zitting van 28 april 2015 verklaart de raadsman van de tussenkomende partijen dat het rolrecht werd betaald voor de eerste tussenkomende partij. Er worden geen redenen van overmacht of onoverwinnelijke dwaling aangevoerd voor het gebrek aan betaling voor de tweede of derde tussenkomende partij.

Het verzoek tot tussenkomst is derhalve slechts ontvankelijk in de mate dat het is ingesteld door de eerste tussenkomende partij. Er is dan ook geen noodzaak om de exceptie van de verzoekende partij met betrekking tot de ontvankelijkheid van de derde verzoekende partij te onderzoeken.

IV. FEITEN

Op 27 maart 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een serre en een loods, het aanleggen van een vijver en verharding”*. Het betreft de uitbreiding van een bestaand tuinbouwbedrijf in het kader van een aardbeienteelt.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan ‘Mechelen’, gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 27 maart 1980 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg ‘landelijk gebied zuidelijke strook deel 1’, meer bepaald in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er wordt geen openbaar onderzoek gehouden maar de verzoekende partij dient wel een bezwaarschrift in.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 3 mei 2013 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem verleent op 10 juni 2013 een stedenbouwkundige vergunning.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 8 juli 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 september 2013 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

De verwerende partij beslist op 12 september 2013 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

2. Ontvankelijkheid:

Een afschrift van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen werd aangeplakt op 18 juni 2013.

De poststempel van de aangetekende brief van Van Den Bossche tuinaanleg bvba met het beroepschrift is gedateerd op 8 juli 2013 en geldt als bewijs van verzending.

Bij nazicht van het beroepschrift blijkt dat niet is voldaan aan de volgende ontvankelijkheidsvereisten van de beroepsprocedure volgens art. 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en/of het uitvoeringsbesluit van 24 juli 2009:

In uitvoering van artikel 4.7.25 VCRO bepaalt artikel 1, §1, tweede lid van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of

verkavelingsvergunningen (het Beroepenbesluit) dat de in artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO bedoelde belanghebbenden, zoals de huidige verzoekende partijen, in hun administratief beroepschrift een omschrijving moeten geven van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die zij kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

De verplichte omschrijving van de mogelijke rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen is, conform artikel 1, §1, vierde lid van het Beroepenbesluit, voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid van het beroepschrift.

Uit de omschrijving van artikel 1, §1, tweede lid van het Beroepenbesluit blijkt duidelijk dat het moet gaan om **persoonlijke hinder en nadelen die de beroepsindieners kunnen lijden**.

Er wordt vastgesteld dat het beroepschrift van 8 juli 2013 geen concrete omschrijving bevat van mogelijke **persoonlijke hinder** volgend uit de beslissing van 10 juni 2013 van het college van burgemeester en schepenen van Bornem. In het licht van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO en van artikel 1, §1, tweede lid van het Beroepenbesluit kan het beroepschrift als onontvankelijk worden beschouwd.

Het beroep van Van Den Bossche tuinaanleg bvba is niet ontvankelijk.

...

De deputatie sluit zich aan bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 5 september en maakt de inhoud ervan tot haar eigen motivering.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat het beroep tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – EERSTE MIDDEL

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.7.23, §1 VCRO en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de hoorplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

Toelichting bij het eerste middel

...

In casu verzocht verzoekende partij in niet mis te verstande bewoordingen in haar administratief beroepschrift uitdrukkelijk om gehoord te worden:

...

Ook nadat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar middels schrijven van 4 september 2013 liet weten dat het resultaat van diens onderzoek tot de onontvankelijkheid van het

beroepschrift noopte, verzocht verzoekende partij in een replieknota dd. 9 september nogmaals expliciet om, gezien de discussie omtrent de al dan niet ontvankelijkheid en de verschillende lezingen van het beroepschrift, hieromtrent gehoord te worden:

...

17. De wil van verzoekende partij om met betrekking tot deze administratieve beroepsprocedure gehoord te worden en het feit dat deze wil in duidelijke bewoordingen kenbaar werd gemaakt aan verwerende partij, en dit zelfs tot twee maal toe, staat dan ook vast.

Desondanks werd verzoekende partij niet gehoord waardoor haar de kans werd ontnomen om verwerende partij van de ontvankelijkheid van het beroepschrift te overtuigen.

18. Dit recht om gehoord te worden en de daaraan gekoppelde hoorplicht in hoofde van de verwerende partij van zodra hierom verzocht wordt, maakt nochtans een **substantiële vormvereiste** uit binnen de administratieve beroepsprocedure.

Dat dit hoorrecht een wezenlijk onderdeel uitmaakt van de administratieve beroepsprocedure wordt bevestigd door de vaststaande rechtspraak van Uw Raad:

...

Dit essentieel en noodzakelijk te onderzoeken aspect van het dossier geldt zonder onderscheid ook in het onderzoek naar de ontvankelijkheidsvereisten (cf. RvVB 18 december 2012, nr. A/2012/0532).

19. Met het schrijven van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 5 september 2013 werd verzoekende partij ervan bericht dat aan de deputatie zou worden voorgesteld om het administratief beroep onontvankelijk te verklaren.

Aangezien de deputatie van verwerende partij haar beslissing op basis van dit verslag van haar provinciale stedenbouwkundige ambtenaar dient te nemen, en de onontvankelijkheid voor gevolg zou hebben dat geen enkel verder onderzoek zou worden gevoerd naar de gegrondheid van de ingeroepen stedenbouwkundige grieven, had deze standpuntinname zware negatieve gevolgen voor verzoekende partij.

Hoewel verzoekende partij alsnog via een replieknota verzocht om hierover gehoord te worden zodat zij haar verweer en visie met betrekking tot deze standpuntinname door de provinciale ambtenaar aan de deputatie kon overmaken, werd hieraan geen verder gevolg gegeven.

Het is nochtans net de finaliteit van het hoorrecht dat de beroepsindiener op nuttige wijze zijn zienswijze moet kunnen brengen om alzo te pogen een eerder ongunstige beslissing te neutraliseren of om te vormen tot een gunstige beslissing (RvVB 18 december 2012, nr. A/2012/0531; RvVB 23 oktober 2012, nr. A/2012/0428; RvVB 16 oktober 2012, nr. A/2012/0410; RvVB 28 mei 2013, nr. A/2013/0274).

20. Verzoekende partij heeft in casu geen enkele gelegenheid gekregen om haar visie met betrekking tot dit verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar voor de deputatie te kunnen brengen.

Gelet op dit gebrek aan verweer volgde verwerende partij dan ook in exact dezelfde bewoordingen dit eerdere verslag van haar provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar.

Moest verzoekende partij de mogelijkheid hebben gehad om haar visie met betrekking tot dit nieuwe gegeven, te weten het schrijven van 4 september 2013, kenbaar te maken aan de deputatie, had kunnen blijken dat het beroepschrift wel degelijk ontvankelijk was en had een bijkomende opdracht tot het voeren van een onderzoek van de middelen aan de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar gegeven kunnen worden.

Minstens had de deputatie de elementen die tijdens het verhoor naar voren zouden komen dienen te betrekken in haar beslissing zodat verzoekende partij zou weten waarom haar bijkomende argumenten niet werden weerhouden.

21. Dat verwerende partij verzoekende partij niet uitnodigde voor een verhoor en dit ondanks de herhaaldelijk geuite verzoeken hiertoe door verzoekende partij, getuigt dan ook van een uiterst onzorgvuldige houding.

Verwerende partij dient immers zorgvuldig alle relevante gegevens te onderzoeken en om deze reden al de relevante gegevens in te winnen.

Dit geldt des te meer met betrekking tot het hoorrecht, daar de inhoudelijke verplichtingen voor verweerder nog niet zijn uitgewerkt (RvVB 18 december 2012, nr. A/2012/0532; RvVB 28 mei 2013, nr. A/2013/0274).

Het middel is dan ook in zijn geheel gegrond.”

De eerste tussenkomende partij repliceert:

“ ...

Indien echter blijkt dat een beroep onontvankelijk is, is het geenszins de verplichting van de verwerende partij om de verzoeker alsnog te horen omtrent de grond van de zaak.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat de hoorzitting niet kan en mag worden aangewend door de verzoekende partij om onvolkomenheden en onjuistheden in het administratieve beroepschrift alsnog aan te vullen of recht te zetten. Nochtans is het net dat wat de verzoekende partij met het bekomen van een hoorzitting omtrent de onontvankelijkheid van het door haar ingediende beroep wenst te bereiken.

Indien de verwerende partij echter verzoeker toch zou horen omtrent de redenen van onontvankelijkheid van het door haar ingestelde beroep, en er aan de verzoekende partij alsnog de mogelijkheid zou worden gegeven om de hiaten in het beroepschrift te rectificeren of aan te vullen, zou een en ander betekenen dat er aan de verzoekende partij een mogelijkheid zou worden geboden om haar beroepschrift mondeling aan te vullen op de hoorzitting, wat betreft de omschrijving van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die zij kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

Een en ander is echter niet toegelaten overeenkomstig art. 1, §1, van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen. Voormelde bepaling lijst op welke verplichte vermeldingen er moeten opgenomen zijn in het beroepschrift en zulks op straffe van onontvankelijkheid:

...

De verzoekende partij beoogt met de door haar ingeroepen schending van de hoorplicht een omzeiling te bekomen van de in art. 1,1 Beroepenbesluit op straffe van onontvankelijkheid opgenomen voorschriften m.b.t. de verplichte beschrijving van de

rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die de beroeper kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. Deze verplichte beschrijving dient opgenomen te zijn in het administratieve beroepschrift zelf, en kan nadien niet aangevuld of toegelicht worden in het kader van de hoorzitting of in aanvullende nota's die naderhand aan de deputatie zouden worden voorgelegd.

De interpretatie en draagwijdte die verzoeker geeft aan de hoorplicht strookt geenszins met de letter en geest van art. 1,1° Beroepenbesluit. De hoorplicht kan alleszins niet op die wijze worden uitgelegd dat deze een uitholling of omzeiling van de op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven vormvereiste van art. 1,§1 Beroepenbesluit zou mogelijk maken.

...

De verzoekende partij dupliceert:

“ ...

7. Klaarblijkelijk zijn tussenkomende partijen de mening toegedaan dat de decretaal voorziene hoorplicht welke op verwerende partij rust, niet langer speelt indien blijkt dat het beroep onontvankelijk is:

*"Indien echter blijkt dat een beroep onontvankelijk is, is het geenszins de verplichting van de verwerende partij om de verzoeker alsnog te horen omtrent de grond van de zaak."
(Schriftelijke uiteenzetting tussenkomende partijen, p.7)*

Verzoekende partij had nochtans zeer uitgebreid aangetoond in diens inleidende verzoekschrift dat de hoorplicht eveneens speelt in het onderzoek naar de ontvankelijkheidsvereisten.

Daar waar tussenkomende partijen stellen dat geen hoorzitting vereist was omtrent de grond van de zaak, was dit ontegensprekelijk wel het geval omtrent het al dan niet vervuld zijn van de ontvankelijkheidsvereisten.

Dit des te meer gezien de gerezen discussie daaromtrent en het expliciete verzoek van beroepsindiener om hierover gehoord te worden.

8. Artikel 4.7.23, §1 VCRO is hierin zeer duidelijk. Indien de betrokken partijen hierom verzoeken, moet de deputatie deze te horen vooraleer zij een beslissing neemt.

Dit recht om gehoord te worden maakt een substantiële vormvereiste uit binnen de administratieve beroepsprocedure (RVB 4 juni 2013, nr. A/2013/0285; RvVB 28 mei 2013, nr. A/2013/0274; RvVB 18 december 2012, nr. A/2012/0531; RvVB 30 oktober 2012, nr. A/2012/0438; RvVB 23 oktober 2012, nr. A/2012/0428).

Deze vormvereiste dient in acht genomen te worden, ook indien overwogen wordt om het beroep onontvankelijk te verklaren.

9. Uw Raad oordeelde dan ook reeds dat de vaststelling dat een partij verzocht heeft om gehoord te worden doch waaraan niet het gepaste gevolg werd gegeven, volstaat om te besluiten tot een schending van artikel 4.7.23, §1 VCRO.

Dat het daarbij 'slechts' om een beoordeling van de ontvankelijkheid van het administratieve beroep zou gaan, is irrelevant.

...

Ook ingeval er discussie bestaat omtrent de ontvankelijkheid van een beroepschrift, kan een hoorzitting nuttig zijn en diende verwerende partij bijgevolg verzoekende partij hieromtrent te horen, gezien diens uitdrukkelijk verzoek in deze zin.

10. De bewering dat de hoorplicht niet geldt indien de vergunningverlenende overheid de intentie heeft om het beroep onontvankelijk te verklaren, **is dan ook niet correct.**

Artikel 4.7.23, §1 VCRO en het beginsel van de hoorplicht gelden zonder enig onderscheid.

Middels de organisatie van een verhoor had verzoekende partij de mogelijkheid gekregen om de voorgestelde negatieve beslissing, m.n. een onontvankelijkheidsbeslissing, alsnog te doen omzetten in een voor haar gunstige beslissing.

Dergelijke verweermogelijkheid teneinde de belangen van de individuele burger te vrijwaren betreft net het doel van de hoorplicht, naast het vermijden dat het bestuur zonder kennis van zaken een onzorgvuldige beslissing zou nemen.

11. Dat verzoekende partij een hoorzitting enkel zou aanwenden om haar administratieve beroepschrift aan te vullen is eveneens uit de lucht gegrepen en niet ter zake dienend.

Verzoekende partij verzocht uitdrukkelijk om met betrekking tot de voorgestelde onontvankelijkheid gehoord te worden ("Tot slot wensen wij de Deputatie uitdrukkelijk te verzoeken om hieromtrent gehoord te worden" (STUK 8, p. 4)).

Bedoeling was immers om verwerende partij ervan te overtuigen dat de beoordeling van haar provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar al te stringent was waarbij er wel degelijk een voldoende omschrijving van de onrechtstreekse en rechtstreekse nadelen voor beroepsindiener in het beroepschrift zelf was opgenomen.

Verzoekende partij heeft hier echter nooit de kans toe gekregen.

12. Ook de bewering dat verzoekende partij middels de uitoefening van haar recht om gehoord te worden een ontvankelijkheidsvereiste zou wensen te omzeilen, is bijgevolg niet correct.

Verwerende partij alsook verzoekende partij zijn er zich terdege van bewust dat met latere aanvullingen geen rekening kan en mag worden gehouden.

Dit was echter geenszins noodzakelijk gezien de uitgebreidheid van het beroepschrift, waarin tevens een voldoende omschrijving van de hinder en nadelen was opgenomen.

Zeker in het geval waar er discussie ontstaat over de inhoud van het beroepsschrift en het al dan niet volstaan van de daarin vervatte hinderelementen, **is een hoorzitting noodzakelijk om op zorgvuldige wijze een definitieve beslissing te kunnen nemen.**

Dat dit niet gebeurde ondanks het feit dat hier door verzoekende partij meermaals om werd verzocht, miskent dan ook diens recht om gehoord te worden en leidde ertoe dat verwerende partij op uiterst onzorgvuldige wijze haar beslissing heeft genomen.

Het eerste middel is bijgevolg gegrond."

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij stelt in essentie dat zij in haar administratief beroepschrift en in haar replieknota van 9 september 2013 op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft verzocht om te worden gehoord en dat haar, door het feit dat zij niet werd gehoord, de kans werd ontnomen om de verwerende partij te overtuigen van de ontvankelijkheid van het beroepschrift.

2.

Artikel 4.7.23, §1 VCRO luidt als volgt:

“De deputatie neemt haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord.

De Vlaamse Regering kan nadere regelen met betrekking tot de hoorprocedure bepalen.”

De hoorplicht vormt een wezenlijk onderdeel van de in de VCRO vastgestelde beroepsprocedure. Het horen van de beroeper die daarom heeft verzocht, is derhalve een substantiële vormvereiste.

Aan de hoorplicht, zoals vastgelegd in het voormelde artikel, is voldaan indien degene die verzoekt te worden gehoord, op het ogenblik dat hij wordt gehoord, inzage heeft of beschikt over alle gegevens en stukken die door de bevoegde overheid bij de beoordeling van de aanvraag zullen worden betrokken en hij aan de bevoegde overheid zijn opmerkingen met betrekking tot de zaak heeft kunnen toelichten.

Het beginsel van behoorlijk bestuur met betrekking tot de hoorplicht geldt niet in zoverre er, zoals te dezen, een uitdrukkelijke regeling voor is uitgewerkt. Evenwel moet, indien de hoorplicht door een norm is voorgeschreven, maar de inhoud van die verplichting niet nader is bepaald, het optreden van de overheid op dat vlak dan ook worden getoetst aan de verplichtingen die het bestuur op grond van het beginsel van de hoorplicht moet nakomen.

Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij heeft verzocht om te worden gehoord en evenmin dat de verzoekende partij niet werd gehoord.

3.

De verwerende partij beschikt bij het beoordelen van de ontvankelijkheid van het administratief beroep op grond van artikel 1, §1, tweede lid van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, niet over een appreciatiebevoegdheid. Ze kan enkel vaststellen of al dan niet is voldaan aan de voorwaarden van deze bepaling. Ook al neemt de verwerende partij ter zake een beslissing in het kader van een gebonden bevoegdheid, belet dit niet dat de verwerende partij zorgvuldig diende te handelen. Dit impliceert dat de verwerende partij haar beslissing slechts kon nemen na een behoorlijk onderzoek van de zaak en zij haar beslissing diende te nemen rekening houdend met alle relevante gegevens. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partij het duidelijk niet eens was met het standpunt in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar dat het beroepschrift geen concrete omschrijving bevat van mogelijke persoonlijke hinder en dat de verzoekende partij uitdrukkelijk heeft verzocht om op dat punt gehoord te worden.

Het niet horen van de verzoekende partij daarover houdt een schending in van de hiervoor besproken hoorplicht.

De argumentatie van de eerste tussenkomende partij dat een hoorzitting niet mag worden aangewend om onvolkomendheden en onjuistheden in het administratief beroepschrift aan te vullen of recht te zetten, doet geen afbreuk aan de voorgaande conclusie.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Benny BOLSENS is ontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van mevrouw Liesbeth SMET en de vereniging zonder rechtspersoonlijkheid 't ZOMERKONINKJE is onontvankelijk.
3. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
4. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 12 september 2013, waarbij het administratief beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem van 10 juni 2013, houdende het verlenen van een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning aan de derde tussenkomende partij voor de bouw van een serre en een loods, de aanleg van een vijver en verharding en de plaatsing van een automatenhuisje op de percelen gelegen te 2880 Bornem, Boskant 66 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie E, nummers 261N, 261K, 262D, 245E en 245D, onontvankelijk wordt verklaard.
5. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een vervaltermijn van vier maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
6. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
7. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de eerste tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 23 juni 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,
met bijstand van

Thibault PARENT, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Thibault PARENT

Nathalie DE CLERCQ